

Opatření číslo 14/2007 – k náhradám při pracovní cestě

K provedení: části sedmé, zákona č. 262/2006 Sb (dále jen „zákon“)

PhDr. Michal Stehlík Ph.D.

děkan

I. Stravné při pracovní cestě v ČR

Stravné se stanovuje ve výši spodní hranice zákonem daného rozpětí.

Bylo-li zaměstnanci během pracovní cesty poskytnuto jídlo, které má charakter snídaně, oběda nebo večeře, na které zaměstnanec finančně nepřispívá, krátí zaměstnavatel za každé uvedené jídlo stravné o hodnotu 70 % stravného, trvá-li pracovní cesta 5 až 12 hodin, o 35 % stravného, trvá-li pracovní cesta déle než 12 hodin, nejdéle však 18 hodin, o 25 % stravného, trvá-li pracovní cesta déle než 18 hodin.

II. Stravné při zahraniční pracovní cestě

Zaměstnavatel stanovuje před vysláním zaměstnance na zahraniční pracovní cestu základní sazbu zahraničního stravného podle § 170, odstavce (1), věty první, zákona č. 262/2006 Sb., a to ve výši 100 % základní sazby zahraničního stravného stanovené pro příslušný stát prováděcím právním předpisem vydaným podle § 189.

Bylo-li zaměstnanci během zahraniční pracovní cesty poskytnuto jídlo, které má charakter snídaně, oběda nebo večeře, na které zaměstnanec finančně nepřispívá, krátí zaměstnavatel stravné o 25 % za každé uvedené jídlo, o 35 %, jde-li o zahraniční stravné v poloviční výši základní sazby, anebo o 70 %, jde-li o zahraniční stravné ve čtvrtinové výši základní sazby.

III. Poskytování záloh na pracovní cesty

Zaměstnavatel poskytuje zálohu do předpokládané výše cestovních náhrad na žádost zaměstnance. V případě, že zaměstnanec o zálohu nepožádá nebo si ji nevyzvedne, má se zato, že se zaměstnavatel se zaměstnancem dohodl, že záloha nebude poskytnuta.

IV. Určení použití silničního motorového vozidla, s výjimkou vozidla poskytnutého zaměstnavatelem

Pro účely stanovení náhrad jízdních výdajů určuje organizace na uskutečnění pracovní cesty hromadný dopravní prostředek (zejména vlak, autobus, letadlo). Neurčí-li v odůvodněných případech zaměstnavatel zaměstnanci výslovně použití silničního motorového vozidla, s

výjimkou vozidla poskytnutého zaměstnavatelem, má se zato, že zaměstnavatel s použitím silničního motorového vozidla souhlasí ve smyslu § 157, odstavce (2).

Pro použití silničního motorového vozidla je zaměstnanec povinen doložit potvrzení o školení řidičů, pojištění vozidla (zákonné odpovědnosti i havarijní pojištění příslušných sedadel), doklad o zaplacení pojistky. Spolujízda s osobou, která není zaměstnancem není možná, ani když se jedná o služební vozidlo jiné organizace.

Jménem zaměstnavatele určuje použití silničního motorového vozidla v případě akademických pracovníků děkan nebo jím pověřená osoba, v případě technicko-hospodářských pracovníků tajemník. U pracovních cest souvisejících s řešením účelových a jiných projektů proděkan pro rozvoj.

V. Náhrada cestovních výdajů podle mezinárodní smlouvy

Zaměstnanci, který je vyslán na zahraniční pracovní cestu, a po tuto dobu mu přísluší podle mezinárodní smlouvy náhrada cestovních výdajů nebo náhrada obdobných výdajů v nižší výši než podle této části, poskytne zaměstnavatel cestovní náhradu ve výši rozdílu mezi právem podle této části a náhradou poskytovanou podle mezinárodní smlouvy, a to pouze v případě, že zaměstnanec prokazatelně doloží výši cestovních výdajů nebo obdobných výdajů poskytnutých podle mezinárodní smlouvy v zahraničí.

VI. Cestovní náhrady na základě dohod o vzájemné výměně zaměstnanců se zahraničním zaměstnavatelem

Stravné pro zahraničního zaměstnance vyslaného do České republiky na základě dohody o vzájemné výměně zaměstnanců se stanovuje ve výši 200,- Kč na den.

VII. Ostatní ustanovení

V ostatních bodech výslovně neupravených tímto předpisem se postupuje podle zákona. Uplatnění ustanovení zákona nad rámec tohoto předpisu může v mezích zákona povolit děkan.

VIII. Platnost

Opatření nabývá platnosti 12.4. 2007.

PhDr. Michal Stehlík, Ph.D.

Děkan